

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 6/2020
03.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр. 131/20 од 19.05.2020. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 75 Пр.бр.53062/18 од 18.12.2018. године и Прекршајног апелационог суда 5 Прж број 27648/19 од 30.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 03. јуна 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр. 131/20 од 19.05.2020. године, па се **ПРЕИНАЧАВАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 75 Пр.бр.53062/18 од 18.12.2018. године и Прекршајног апелационог суда 5 Прж број 27648/19 од 30.12.2019. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 250 став 1. тачка 1) Закона о прекршајима

ОСЛОБАЂА ОДГОВОРНОСТИ

- Што као власник путничког возила регистарског броја ..., којим је дана 29.06.2017. године у 13,14 часова, детектован путем уређаја за утврђивање прекршаја у саобраћају, није непосредно или у писаној форми у остављеном року од 8 дана од дана пријема обавештења 30.04.2018. године, полицијском службенику УСП-а ПУ Београд доставио потпуне и тачне податке о идентитету лица које је управљало возилом,

- чиме би учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, поступивши супротно одредби члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 75 Пр број 53062/18 од 18.12.2018. године, окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер је поступио противно одредби члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. За овај прекршај, окривљени је на основу члана 5, 39., 42. и 43. став 1. Закона о прекршајима осуђен на новчану казну у износу од 30.000 динара, с тим што је истовремено одређено да је ову казну окривљени дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, те да ће се у противном иста извршити на начин прописан чланом 41. Закона о прекршајима.

На основу члана 140., 141. и 122. Закона о прекршајима, окривљени је обавезан на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 1.500 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 5 Прж број 27648/19 од 30.12.2019. године, жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Душана Мрдаковића је одбијена, а пресуда Прекршајног суда у Београду 75 Пр број 53062/18 од 18.12.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ 131/20 од 19.05.2020. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима и повреде материјалног права из члана 265. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити одговорности да је извршио прекршај из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и одредити да трошкови прекршајног поступка падају на терет Прекршајног суда у Београду у смислу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Након што је поступио у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је доношењем побијаних пресуда учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, обзиром да приликом доношења одлуке није примењена одредба члана 6. став 2. Закона о прекршајима по питању примене најблажег прописа по окривљеног, те уз повреду материјалног прекршајног права у смислу члана 265. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима, по питању погрешне примене одредаба којима се одређује да ли је радња за коју се окривљени гони прекршај.

Наиме, побијаним пресудама, окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који је према чињеничном опису прекршаја из изреке побијане пресуде учинио тако

„што као власник путничког возила регистарског броја ..., који је дана 29.06.2017. године у 13,14 часова детектован путем уређаја за утврђивање прекршаја у саобраћају, није непосредно или у писаној форми у остављеном року од 8 дана, од дана пријема обавештења 30.04.2018. године, полицијском службенику УСП-а ПУ Београд доставио потпуне и тачне податке о идентитету лица које је управљало возилом“, чиме је поступио супротно одредби члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 30.000 динара.

Из оваквог описа изреке, произилази да је окривљени, као власник путничког возила, прекршај који му се ставља на терет учинио 08.05.2018. године, односно 8 дана након пријема обавештења 30.04.2018. године да достави податке.

Према стању у списима, Полицијска управа за Град Београд, Одељење за обраду и расветљавање прекршаја, захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног поднела је Прекршајном суду у Београду дана 19.06.2018. године.

Законом о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 24/18, а који је ступио на снагу 03.04.2018. године, чланом 148. тих измена, одредба члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима измењена је тако што је прописано да ће се казном затвора од 15 дана или новчаном казном од 100.000 до 120.000 динара казнити возач који је поступио супротно члану 247. став 1. и ставу 2. Закона о прекршајима.

Из наведене законске одредбе, јасно произилази да у казненој одредби члана 330. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, у време чињења прекршаја није била прописана казна за власника возила, већ за возача возила.

Након ове измене и допуне, донет је нови Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, објављен у „Службеном гласнику РС“ број 41/2018 од 31.05.2018. године, а који је у члану 5. измена прописао да се у члану 330. став 1. речи „возач који“ мењају речима „возач или лице које“, а којом изменом је поново уведено санкционисање возача и другог лица, односно и власника возила, ако поступи супротно одредби члана 247. став 1. и 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Дакле, радња прекршаја која се окривљеном ставља на терет као власнику возила (08.05.2018. године, односно 8 дана након пријема обавештења 30.04.2018. године да достави податке), није била прописана као прекршај у време чињења прекршаја окривљеног, односно у периоду од 03.04.2018. године до 01.06.2018. године, када је ступио на снагу Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, објављен у „Службеном гласнику РС“ број 41/18 од 31.05.2018. године.

Одредбом члана 6. Закона о прекршајима прописано је да се на учиниоца прекршаја примењује закон који је важио у време извршења прекршаја, а ако је после учиниоца прекршаја пропис измењен, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца.

Из наведеног, јасно произилази да радња која је окривљеном стављена на терет није била прекршај, јер законодавац у овом периоду није инкриминисао прекршај за власника возила, односно исти је био инкриминисан само за возача путничког возила. Стога првостепени суд, оглашавајући окривљеног одговорним за прекршај, није применио повољнији закон за окривљеног, већ је применио Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 41/2018 од 31.05.2018. године) који је ступио на снагу након извршења прекршаја, а који је неповољнији за окривљеног.

На овај начин, првостепени суд је учинио повреду одредаба члана 6. став 2. Закона о прекршајима, те битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, као и повреду одредаба материјалног права из члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима у смислу да ли је радња за коју се окривљени гони прекршај, на штету окривљеног, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца усвојио као основан и на основу члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима донео пресуду којом је окривљеног ослободио одговорности за прекршај из члана 330. став 1. тачка 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, налазећи да радње за које се терети нису прекршај.

Имајући у виду да је окривљени ослобођен одговорности за прекршај, то је донета и одлука да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда, сходно одредби члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 287. став 4. у вези члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић